

Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

7. søndag alminnelige kirkeår C

Evangelium: Luk 6,27-38

På den tid sa Jesus til sine disipler:

«Til alle dere som hører på meg, sier jeg: Elsk deres fiender, gjør vel mot dem som hater dere, velsign dem som forbanner dere, be for dem som behandler dere ille. Når en slår deg på kinnet, så vend det andre til; om en tar fra deg din kappe, la ham få kjortelen med. Gi til enhver som ber deg, og tar noen fra deg hva ditt er, krev det ikke igjen! Hva dere vil at andre skal gjøre mot dere, det skal dere gjøre mot dem.

Om dere elsker dem som elsker dere, hva takk fortjener dere vel for det? Til og med synderne elsker når de selv blir elsket. Og om dere gjør vel mot dem som gjør vel mot dere, hva takk fortjener dere vel for det? Selv onde mennesker gjør det samme. Og om dere låner penger ut til folk dere håper å få dem igjen av, hva takk fortjener dere vel for det? Også syndere låner ut til syndere, for å få like meget igjen.

Nei, elsk deres fiender, gjør vel mot dem og lån ut til dem uten å vente noe igjen! Da skal dere få stor lønn; da skal dere være Den Høyestes barn. For han er god mot de utakknemlige og onde.

Vær barmhjertige, slik som deres Far er barmhjertig.

Døm ikke, så skal dere ikke selv bli dømt! Fordøm ingen, så skal dere ikke selv bli fordømt, men ettergi, så skal dere selv få ettergitt! Gi, så skal dere få, og det et godt mål, et rystet og stappet og toppfullt fange. Men med det mål dere bruker til andre, skal det også bli målt opp til dere.»

Øvrige lesninger: 1. Sam 26,2.7-9.12-13.22-23, 1. Kor 15,45-49

Refleksjon og hovedbudskap

Denne evangelielesningen er sterk kost for mange vanlige kristne og katolikker. Når vi i denne teksten hører om hva Gud egentlig forventer av de troende er det noen som vil oppleve seg filleristet, noen vil mene at det er totalt urimelig og noen vil lukke ørene og gå ut ifra at her overdriver Jesus kraftig og vi kan ikke ta dette på alvor.

Her utfordrer og provoserer Jesus oss. Han sier at troen er radikal, og at den går mye lengre enn grensene for våre komfortsoner. Men det vi ser her er hvordan Jesus setter menneskets liv i et mye større perspektiv; han ser på våre liv med Guds øyne. Og det er et mye større perspektiv enn det de fleste mennesker klarer å ha på sitt eget liv. Mennesker er ofte ikke så vise. Vi lever i vår lille verden med våre nærmeste. Der føler vi at vi lever og overlever. Vi er snille mot våre nære, slik at de skal være snille med oss også, slik at våre små liv skal bli koselige og mest levelige. Vi vil kose oss hjemme med familien vår. De fleste tenker at det er det viktigste og får være mer enn bra nok.

De fleste er opptatt av rettferdighet, og at de skal få lønn som fortjent. I hvert fall skal vi ha det som «alle andre» også har. Men vi har vanskelig for å løfte blikket, og se hvordan ting egentlig

henger sammen; hva det viktigste i livet egentlig er, hva goder er, hva rettferdighet er og hva det å dele rettferdig egentlig handler om. Det er vanskelig for mennesket å se og vite dette. Vi har også vanskelig for å se hva det er å være inkluderende med andre, og dele av oss selv med andre som vi ikke er i familie med eller er våre nære venner – og hvorfor vi skal gjøre dette. Men i motsetning til oss, vet Gud alt om dette. Gud ser oss mennesker på en annen måte enn det vi selv gjør. Han vil at vi skal dele med hverandre. Han vil at vi skal hjelpe ham å skape mer rettferdighet mellom mennesker i verden. Han vil at i samfunnet skal vi møte hverandre der vi alle er, og gi hverandre respekt og muligheter. Menneskene klarer ikke dette av seg selv. Men med troens øyne kan vi se oss selv mer slik Gud ser oss. Når vi har troen på Jesus Kristus, klarer vi å se ut over vår egen lille krets av familie og nære venner. Ikke bare disse menneskene fortjener vår respekt og gode, rettferdige behandling og kjærlighet. Alle Guds barn, som er spredt over hele jorden, fortjener i virkeligheten vår rettferdighet og vår gode og inkluderende holdning.

Jesus trekker ikke bare inn Guds perspektiv på menneskenes liv på jorden i denne teksten, men også Guds fremtidsperspektiv og evighetsperspektiv for oss; hvilket også ofte er vanskelig eller umulig for mennesket å se – i hvert fall uten *troens øyne*. Jesus sier at vi skal ha noe igjen fordi vi møter vår neste (de andre som ikke nødvendigvis er våre aller nærmeste) med den samme rettferd, godhet, hjelp og ikke-fordømmelse som vi unner oss selv og vår familie. Jesus sier at er vi gode og milde med andre mennesker, da skal Guds dom over våre egne liv til slutt også bli mild. Med jordiske menneskeøyne kan det synes naivt å skulle dele det man har med andre, til og med fremmede mennesker. Men Jesus påpeker at i det lange løp, i det lys av det større perspektivet (Guds perspektiv), så lønner det seg for den enkelte å leve som rettferdig, delende, givende og ikke-fordømmende. I kraft av vår menneskelighet kan vi ikke gjøre dette, men i kraft av vår tro kan vi det. Og det er også troen som lar oss erkjenne at dommen over menneskenes liv tilhører Gud alene, og ikke noen av oss. Slik vi egentlig vet lite om vårt eget liv og fremtiden, vet vi også lite om andre – ja, enda mindre vet vi om andre enn om oss selv. Derfor er det på ingen måte opp til et menneske å stille seg til doms over et annet menneske.

Forberedelser

Sørg for å ha muligheten til å vise frem Google Maps på prosjektør, eller ta alternativt med et norgeskart og en globus til søndagsskolen, slik at du har noe å illustrere dimensjoner og perspektiver med.

1. Innledning/åpning

På forhånd har søndagsskolelæreren satt opp et alterbord med duk. På bordet skal det ligge/stå et krusifiks, et lys, fyrstikkeske og en bibel.

Når barna kommer til søndagsskolerommet, setter de seg i en halvsirkel rundt alterbordet. Begynn med lystenning og korstegnet mens vi sier: «I Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn». La gjerne en som nylig har hatt bursdag komme frem og tenne lyset. Hjelp med fyrstikken, hvis det trengs.

Syng: Da jeg trengte en neste.

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

Les gjennom dagens evangelietekst høyt og rolig barna. Fortell: Dette vare en tale som Jesus holdt for disiplene sine. Still spørsmål til barna: Hva synes dere om det Jesus sier her? Er det noen som synes at dette er litt overraskende å høre?

Syng: Gjør meg til redskap.

Fortell videre: Vi mennesker har en tendens til å bare se en liten flik av verden; nemlig den bittelille delen av verden der vårt liv utspiller seg. Vi bor alle på et sted; der bor vi og går i barnehage, på skole og jobb - og der har vi vår familie og våre venner.

Her tar du frem norgeskartet og sier; her bor vi. Spør: Hvilket land er dette? La barna svare. Og: Hvor i Norge er vi nå? La barna komme frem å peke på karet.

Når vi lever på et lite sted, i et lite land med 5 millioner innbyggere, kan det av og til nesten være vanskelig å forstå hvor mange mennesker som lever der ute i hele verden og hvor stor hele verden er.

Og her tar du frem globusen. Spør: Er det nå noen som vet hvor Norge ligger på denne globusen? La barna komme frem og peke. Forklar videre: globusen er en modell av jordkloden sett fra verdensrommet. Her hvor vi sitter og står og bor, ser vi ikke jorden slik som dette. Vi ser bare akkurat den lille biten av jorden der vi er akkurat nå. Men Gud, som kan alt og har skapt jorden og hele universet, kan se jordkloden slik som vi ser denne globusen nå.

Vi mennesker har ofte vanskelig for å se helheten av alt, og å forstå hvordan allting henger sammen og hva som er meningen med alt. Men Gud ser alt på en helt annen måte enn oss; han ser helheten, og han har skapt en sammenheng i alt og det er en mening med alt. Men fordi Gud vet at vi mennesker er små og gjerne bare ser en liten bit, så sier han til oss alle at vi ikke må glemme hverandre her på jordkloden, bare fordi vi ikke kan se alle andre mennesker. Gud minner oss på at vi ikke bare må huske på oss selv og vår egen familie og nære venner, men på at alle andre menneska som lever der ute i verden, og som vi ikke kjenner, også er hans barn og er skapt av ham alle sammen. På en måte er alle vi mennesker søsken, og Gud vil at vi skal dele med hverandre og passe på å være så rettferdige vi bare kan, også med de vi ikke kjenner ennå.

Syng: Han har den hele vide verden.

3. Sanger

Han har den hele vide verden (Adoremus 137)

Da jeg trengte en neste (Adoremus 92)

Gjør meg til redskap (Adoremus 125)

4. Avslutning

Vi ber velsignelsen sammen og går rolig tilbake til kirken.